

ПИСМО III.

Пріятелю!

. . . Какво зло ти са сторили чак толкоз жени
 тіе, и какво лошо си видѣл отъ тѣх че си ги до там на гро
 дал и ги застъпваш до толкоз? Не са ли намѣри ни едва тол
 кози близко до сърце-то ти щото за неин х а т ѝ р да си
 повздържаще перо-то от да ги охулаваш? или, немаше ли край
 поне чястно да нападаш на лоши-те без да обругаваш изобщо
 сички-тіе жени? Ако пъкога ти е минѣла молба-та нѣщо на ме
 не послушай ма и ты сега и прѣстани; защото не са стои веч
 от г ю р ю л т і и - т іе на мъжѣ-то да ни са присмиват, ка
 то четат твои-тіе з е в з е к л и ц ы

Една во врѣмѣ оно върна твоя пріятелка.

ОТВѢТЪ.

Недозабравена Пріятелке!

Имам злочестина-та да не могъ сега на този час да са о
 сѣти за вас, но то не е чудно, чедѣкъ може да има пріатели
 и пріателки и да не мисли за тѣхъ, то е от мода-та и не вре
 ди, защо-то може кога ги види да ги увѣрява че не ги е за
 бравил и не ги изважда от ума си, нито кога съи за спива . . .
 Но за туй не ми е да ви справам сега, нека отговори на
 питанія-та ви . . .

По писмо-то ти заключавам че майка ти, която, вѣроятно не
 та е оставила без да та научи как да са труфиш и гиздиш
 как да са глезинш и подмазваш как да лъжеш и да са прѣстру
 ваш, не са понегрила нито най първия урок от свещенна-та и
 сторія да ти покаже. Инак ты бы знаила какво е и с п а т и л
 горкия дѣдо Адам от жена си баба Ева, и не бы ма пытала,
 какво дѣло съмъ видѣл от жени-тіе. Защото онуй кесте де-